

Vyhlášení Trapsavce, Vlčiareň a Dárek

Napsal uživatel Belmondo
Čtvrtek, 05 Únor 2015 18:16

Vzhledem k tomu, že únor je posledním měsícem, během kterého ještě můžete přihlásit do literární soutěže **Trapsavec** svá dílka, místo úvodu přináším propozice 41. ročníku: Soutěž je tematicky zaměřená na práce zasvěcené přírodě, trampování a toulání po zemi, skalách i vodě.

Soutěží se v těchto kategoriích:

- OLDPSAVCI - PRÓZA

- OLDPSAVCI - POEZIE

V těchto kategoriích soutěží ti, kteří získali v soutěži tři a více cen.

- NAD 23 LET - PRÓZA

- NAD 23LET - POEZIE

V těchto kategoriích soutěží ostatní v době uzávěrky starší 23 let.

- DO 23 LET - PRÓZA

- DO 23 LET – POEZIE

V těchto kategoriích soutěží psavci v době uzávěrky mladší 23 let. Pokud se v kategoriích do 23 let nesejde dostatek příspěvků, budou autoři soutěžit

v kategorii nad 23 let a nejlepší práce získá Malého Trapsavce.

Nejlépe ohodnocená práce bez rozdílu kategorie získává hlavní cenu ZLATÉHO TRAPSAVCE!

Každý účastník může do soutěže zaslat maximálně tři povídky a maximálně tři básně.

Omezení délky prací je 1800 slov (podle údajů textového editoru - Word, Open Office atd).

Své práce pošlete na kontaktní e-mail: soutez.trapsavec@seznam.cz.

Touto cestou vám bude doručeno zpátky zvadlo na slavnostní oheň s vyhlášením výsledků.

Do e-mailu prosím uvádějte své občanské jméno a kategorii, rok narození, pokud možno i adresu. Uvítáme, když nám současně pošlete svoji aktuální fotografii.

Pokud je to nezbytné, můžete posílat práce běžnou poštou na kontaktní adresu (stačí v jedné kopii). Na příložený lístek prosím uveďte své občanské jméno a kategorii, případně i adresu a věk. Pokud chcete poslat zvadlo na slavnostní oheň s vyhlášením výsledků, přiložte ofrankovanou obálku se zpáteční adresou.

Zasláním své práce do soutěže dávají autoři pořadatelům právo ke zveřejňování těchto příspěvků na internetu i v tisku, a také je používat k propagaci soutěže.

Organizátoři soutěže budou i nadále oslovovat autory a autorky účastnící se soutěže a vydávat jim sbírky.

U příležitosti vyhlášení výsledků bude vydán sborník vítězných prací, který bude všem účastníkům k dispozici zdarma.

Uzávěrka 41. ročníku soutěže Trapsavec je 28. února 2015.

Kontakt: Jan Hafran Frána, Lísková 20, 312 00, Plzeň

Další informace: www.trapsavec.cz K dnešnímu čtení připojuji dvě dílka z loňského ročníku.

Příjemné čtení **Vlčiareň** premočený štekotom

vykročil do mínusu

z kameňolomu bývalých kardiatikov chcel počkať na Godota

a refrén toho opusu

mu aspoň zapískať

alebo povedať pranostikou: Testament hoboesačka,

ktorý zmákol vagón

má väčšiu váhu,

ako kožená zbierka zákonov premočený štekotom do nitky

sa prebúdzda do úplne iného včera teraz len nezastať

kroky sú svetlom

bratstva zablatených bagandží **Peter Sancho Košický** **Dárek**

Vážený a milý kamaráde, zveme tě k oslavě padesátiletého trvání naší osady. Akce se koná v sále hotelu Kratochvíl v sobotu..... Cigareta mi překvapením vypadla z pootevřených rtů. Nalil jsem si panáka, posadil se do křesla a zapálil novou cigaretu. „Už kamarádi pomalu stárnem“, broukal jsem si. „A nad svým mládím jen rukou mávnem“. Pitomost, co? Otrásl jsem se odporem. Každý je přece tak starý, jak se cítí - né? A já se cítím dobře a mám se fajn. Tak jakýpak stárí. Tuhle osadu jsme zakládali krátce po vojně , to nám všem bylo lehce přes dvacet. Já se pak odstěhoval a kluky řadu let neviděl. Je to fakt od nich hezký, že si na mne po tolika letech vzpomněli. Co já jim ale na tu slávu přivezu, říkám si. Nalil jsem si dalšího frřana, zapálil další cigaretu. Přece jim nepovezu nějakou flašku, těch dostanou určitě mraky. Malovat se s nějakou plackou se mi taky nechtělo. To chce něco originálního. Popíjel jsem, kouřil a na nic kloudného né a né přijít. Až později, když už byla láhev pomalu prázdná, jsem na to kápnul. Já jim dám llonku.

l lonku (35, 172, 60, 4) jsem objevil vloni v létě na jezu pod libštejnským hradem. Seděla na lodním pytli obklopená hloučkem vodáků. Vykládala, že se ztratila jakési vodácké výpravě. Je si ale jistá, že se pro ni vrátí a tak na ně čeká už druhý den. Také všechny překvapila tvrzením, že přesně nezná jméno řeky, po které připlula, natož hradu, který se jí tyčil nad hlavou. Ani chvíli jsem nezaváhal a nabídl llonce místo ve své kánoi s tím, že se po zmizelé výpravě po řece podíváme. l lonka byla ozdobou lodi, zvláště když si sundala horní díl plavek. Byli jsme rázem středem pozornosti. K naší lodi často přiráželi zvědaví vodáci. Ptali se na přený čas, na další jez, na počasí. Blahopřáli mi k úžasné dceři, někteří k úžasné vnučce. Brzy jsem zjistil, že l lonka je opravdu jen ozdobou. Neuměla pádlovat, neuměla postavit stan, rozdělat oheň. Neměla také žádné peníze, ani žádné doklady. Nad vším jsem mávl rukou a l lonku si následně nastěhoval do svého bytu. Nesměla ovšem na nic sahat, nic dělat. V kuchyni byla nemožná, pračce naprosto nerozuměla, žehlení jí nešlo, úklidové práce přímo nesnášela. V něčem přece jen ale vynikala. Byla stále, kdekoli i kdykoli při chuti. Byla nenasytná, přímo posedlá sexem. Její perverze neznala hranic, vše pro ni bylo naprosto normální a zcela běžné. Byl jsem jí nadšen a všichni známí mi ji záviděli. Po necelém roce soužití s l lonkou mi lékař vzhledem k mému pokročilému věku doporučil změnit alespoň trochu styl mého života. Ovšem chci-li tady ještě nějaký ten pátek být. Rozhodl jsem se tedy k tomu tvrdému, ale nutnému kroku. Myslím tedy k tomu, darovat l lonku někomu jinému. Z komory jsem donesl l lončin lodní pytel, nacpal do něj její svršky a sdělil jí své rozhodnutí. l lonko, budeš se stěhovat!

V ten sobotní podvečer jsem po mnoha letech opět viděl své kamarády. Šerifa, Ábela a Toníka. Tři ještě statné chlapy, osmahlé brdským sluncem, ošlehané brdskými větry i dešti. Jejich vlasy i vousy byly bílé jako čerstvě napadaný brdský sníh. Dvakrát až třikrát rozvedení, ostřílení brdští supové. Můj odhad, který se týkal darů k výročí, byl naprosto přesný. Na stole se kupily naivní malůvky na smrkových, březových a nevím ještě jakých plackách. Přístup ke stolu byl zatarasen bateriemi lahví. Můj vstup do sálu s krásnou l lonkou a naditým lodním pytlím vzbudil rozruch. Oslavenci zvědavě pohlíželi střídavě na loďák a pak na l lonku, kterou svlékali zhýralými pohledy. „Ahoj kamarádi,“ zvolal jsem hlasem plným dojetí. „Rád Vás opět vidím a tohle,“ postrčil jsem l lonku s lodním pytlím ke stolu, „ tohle, je teď Vaše.“

Zlomeni bolem a zármutkem, oznamujeme všem kamarádům, že na svůj poslední vandr odešel náš šerif... Cigareta mi překvapením vypadla s pootevřených rtů. „ Ty vole, šerif zemřel krásnou smrtí. Ta l lonka musí bejt ale d'ábel! Stěhuje se teď ke mně,“ připsal mi na šerifovo parte osadník Ábel. Nalil jsem si panáka, zapálil další cigaretu a posadil se do křesla.

Strašnický krematorium praskalo ve švech. Tak Ábel to už má taky za sebou. Pevně jsem stiskl pravici poslednímu z trojice brdských matadorů, Toníkovi. „Ty vole, představ si, že Ábel zemřel ve vířivce s Ilonkou na klíně! No, krásná smrt, co říkáš?“ „Jo, krásná smrt Toníku. Hele slyšel jsem, že se k tobě Ilonka nastěhovala. Je to pravda?“ Přikývl. Blahem a štěstím mu zářily oči.

Z poštovní schránky jsem vyndal typicky brdský občasník Brdská vločka a zběžně jej prolistoval. „Sebevražda známého brdského trampa Toníka,“ hlásil palcový titulek. Cigaretu mi překvapením vypadla z pootevřených rtů. Nalil jsem si panáka, zapálil si další cigaretu a posadil se do křesla. Článek pokračoval. Dopis sebevraha na rozloučenou: Ilonko, stále Tě miluji!

Z rozjímání mne vyrušil domovní zvonek. Odklopil jsem krytku dveřního kukátka. V zorném poli stál lodní pytel! **Miroslav Wandri Neuwirt**

2. místo v próze nad 23 let Trapsavec 2014